

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kokonaisuudessaan Euroopan komission 26.2.2015 tekemän päätöksen toimenpiteestä SA.35 388 (2013/C) (ex 2013/NN ja ex 2012/N) Puola ”lentokentän Gdynia-Kosakowo rakentaminen”
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat muun muassa seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste

- Riidanalaisen päätöksen antamisen taustalla olevat tosiseikat on todettu mielivaltaisesti ja ilmeisen virheellisesti, ja näin ollen komissio on ylittänyt harkintavaltansa rajat ja tehnyt ilmeisiä virheitä näytön aineellisessa arvioinnissa.

2) Toinen kanneperuste

- Komissio on arvioinut virheellisesti Gdynia Kosakowon lentokentän investointien oikeudellisessa arvioinnissa merkityksellisiä seikkoja ja olosuhteita.

3) Kolmas kanneperuste

- Komissio on ylittänyt vapaan harkinnan rajat, sillä oikeuskäytännössä korostetaan harkintavaltaa käyttävän toimielimen velvollisuutta selventää myös, miksi tietyt todisteet ja tosiseikat on otettu huomioon ja muita ei ole otettu huomioon.

4) Neljäs kanneperuste

- SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja eurooppaoikeuden yleisiä oikeusperiaatteita – oikeusvarmuuden periaatetta ja toimielinten lojaalisuutta oikeussubjekteja kohtaan koskevaa periaatetta – on rikottu, koska niitä on sovellettu ja tulkittu virheellisesti.

5. Viides kanneperuste

- Tosiseikkojen ja todisteiden oikeudellisessa luokittelussa on tehty virheitä, jotka vaikuttavat niin, että riidanalaisella päätöksellä on rikottu SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, kun siinä on todettu, että kyseisessä asiassa edellytykset sille, että kantajien toimintaa voitaisiin pitää yksityisen sijoittajan toimintana, eivät täyty, eikä ole osoitettu, että yksityinen sijoittaja olisi toteuttanut investointihankkeen, mistä seuraa, että investoinnit Gdynia Kosakowon lentokenttään ovat kiellettyä julkista tukea.

Kanne 8.5.2015 – Gameart v. komissio

(Asia T-264/15)

(2015/C 254/21)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Gameart sp. z o.o (Bielsko-Biała, Puola) (edustaja: asianajaja P. Hoffman)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.2.2015 annetun Euroopan komission päätöksen siltä osin kuin siinä vahvistetaan sellaisen Puolan tasavallan ulkoasiainministeriölle osoitetun hakemuksen hylkääminen, joka koskee oikeutta saada tutustua kyseisen ministeriön hallussa oleviin jäljennöksiin Puolan tasavallan komissiolle lähettämistä kirjeistä, jotka koskevat komission käymiä menettelyjä, joissa on kyse siitä, että Puolan tasavalta on rikkonut unionin oikeutta 19.11.2009 annetun onnenpelilain osalta
- jos unionin yleinen tuomioistuin omaksuu kannan, joka poikkeaa siitä kantajan kannasta, jonka mukaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 5 artiklan toista alakohtaa ei ole ymmärrettävä siten, että sen mukaan komissio voi tehdä sitovan päätöksen asiakirjoihin tutustumista koskevasta hakemuksesta, jonka jäsenvaltio on välittänyt sille ja jonka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on lähettänyt kyseisen jäsenvaltion elimelle, toteamaan SEUT 277 artiklan nojalla, että kyseisen asetuksen 5 artiklan toinen kohta on pätemätön eikä sitä voida siis soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa
- velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei komissiolle ole toimivaltaa asetuksen N:o 1049/2001 5 artiklan toisen alakohdan nojalla
 - Koska hakemus on osoitettu jäsenvaltion elimelle ja se koski kyseiseltä valtiolta peräisin olevia asiakirjoja, asetuksen 5 artiklaa ei sovelleta. Komissiolle ei ole toimivaltaa pelkästään sen perusteella, että jäsenvaltio välittää hakemuksen komissiolle asetuksen 5 artiklan toisen kohdan nojalla, kun kyseinen hakemus ei koske komissiolta peräisin olevia asiakirjoja. Vaikka asetuksen 5 artiklaa sovellettaisiin hakemukseen, asetuksen 5 artiklan toista kohtaa ei voida tulkita siten, että siinä annetaan unionin toimielimelle oikeus tehdä sitova päätös kyseisestä hakemuksesta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 4 ja 5 kohdan rikkomiseen
 - Kun komissio teki päätöksen oikeudesta tutustua Puolan tasavallalta peräisin olevaan asiakirjaan, sen olisi pitänyt kuulla kyseistä valtiota asetuksen 4 artiklan 4 kohdan nojalla, mitä se ei ole kuitenkaan tehnyt. Oikeus tutustua Puolan tasavallalta peräisin olevaan asiakirjaan olisi voitu evätä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, koska sitä ei ollut vastustettu asetuksen 4 artiklan 5 kohdan nojalla. Tällaisia olosuhteita ei kuitenkaan ole olemassa nyt käsiteltävässä asiassa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEUT 296 artiklan rikkomiseen
 - Komissio ei ole perustellut millään tavalla toimivaltaansa tehdä päätös riidanalaisen osan osalta, vaikka kantaja on uhrannut suurimman osan uudistetusta hakemuksestaan komissiolta puuttuvaa toimivaltaa koskevalle kysymykselle. Tätä seikkaa koskevia täsmennyksiä ei ole esitetty riidanalaisen päätöksen perusteluissa, minkä johdosta kantajan ei ole mahdollista saada oikeuksilleen asianmukaista suojaa unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu pätemättömyyteen SEUT 277 artiklan nojalla
 - Jos unionin yleinen tuomioistuin katsoisi ensimmäisessä kanneperusteessa esitetyistä väitteistä huolimatta, että asetuksen N:o 1049/2001 5 artiklan toisen kohdan säännös on ymmärrettävä siten, että se, että jäsenvaltio välittää hakemuksen saada tutustua sen hallussa olevaan asiakirjaan unionin toimielimelle, oikeuttaa kyseisen toimielimen tekemään hakemuksesta sitovan päätöksen, kantaja väittää, että näin ymmärretty 5 artiklan säännös ei voi nojautua SEUT 15 artiklan 3 kohtaan tai EY 255 artiklaan asianmukaisena oikeudellisena perustana, minkä vuoksi se on pätemätön. Kyseinen näin ymmärretty säännös on lisäksi ristiriidassa asetuksen N:o 1049/2001 perustelujen kanssa, minkä johdosta se on pätemätön SEUT 296 artiklan (EY 253 artiklan) kannalta.